

РЕШЕНИЕ

№ 1078

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 06.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6885** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на С. Г. М. [ЕГН], от [населено място], [жк], бл. 527. вх. А. ап. 3 , срещу заповед № 45-55-101/04.07.2023г. на главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА), с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя,като държавен служител–Директор на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“ с ранг I младши,в Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА) на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.В депозираната жалба до АССГ,жалбоподателят твърди,че издадената заповед за прекратяване на служебното му правоотношение е неправилна и незаконосъобразна.В индивидуалния административен акт не са посочени реалните основания за издаване на заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение,като длъжността която е заемал до освобождаването му впоследствие е била заета от освободилият го изпълнителен директор на ГД“ГВА.Твърди се още,че процесната заповед не съдържа мотиви,което е в несъответствие с изискванията за задължителната форма на индивидуален административен акт съгласно чл. 59, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).В заповедта не се указва още,дали се прекратява съвместено изпълняваната от него функция освен на директор на дирекция

„ОАСВПТСПО“, така също и на началник на отдел „ВПТС“, за което бил назначен с изрична, писмена заповед. Твърди, че е налице конфликт на интереси по повод издадената заповед т.к. след освобождаването му от заеманата длъжност, същата е била заета от вече бившият изпълнителен директор на ГД „ГВА“ Хр.Щ.

В о.с.з жалбоподателят-С. Г. М. се явява лично и поддържа жалбата на посочените основания. Исква от съда да отмени оспорената заповед. В представените по делото писмени бележки излага идентични доводи, като в жалбата, като излага подробна хронология по повод издаване на процесната заповед. Депозира писмени бележки по същество на спора в указаният от съдът срок.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА), чрез процесуалния си представител юрисконсулт–Св.Н., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните, че жалбоподателят С. Г. М. [ЕГН] е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на КСО с начална дата на пенсията 11.11.2016г., съгласно удостоверение от НОИ вх.№36-00-1/03.01.2023г./стр. 25/

Видно от представената по делото доказателства С. М. е заемал различни длъжности, като държавен служител в ГД „ГВА“, като с заповед 45-56-109 от 23.12.2021г. на основание чл.328 ал.1 т.10 от КТ му е било прекратено трудовото правоотношение с ГД „ГВА“.

Със заповед №45-55-21/21.03.2022г. на главният директор ГД „ГВА“ жалбоподателят е бил назначен, като държавен служител на длъжност: Директор на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“ с ранг I младши, в Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА), считано от 21.03.2022 г. /л.23/

Със заповед № 45-55-101/04.07.2023г. на главният директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА) е прекратено служебното правоотношение на С. Г. М. на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 ЗДСл, като е посочено, че служебното правоотношение е възникнало след като държавният служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст./л.2/В оспорваната заповед е посочено дължимите обезщетения на основание чл.39 от Закона за държавния служител, както следва:

- във връзка с чл.61 от Закона за държавния служител за неизползван платен годишен отпуск за 2022г. в размер на 19 (деветнадесет) дни, за 2023г. в размер на 15(петнадесет) дни, или общо в размер на 34 (тридесетдесет и четири) дни;

- във връзка с чл. 106, ал. 4 от Закона за държавния служител - за неспазения срок на предизвестие в размер на 1 (една) основна месечна заплата на служителя. Заповедта е връчена лично срещу подпис на жалбоподателят на 04.07.2023г. в 10.30ч.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена на 12.07.2023г. същата е в законно установения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл. 146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 6, ал. 3 т.7 от устройственият правилник, за дейността и организацията на работа на ГД“ГВА“.

Заповедта отговаря на посочените в чл. 108 от ЗДСл особени изисквания за форма и съдържание на акта за прекратяване на служебното правоотношение – подписана е от органа по назначаването и съдържа правното основание за прекратяване на служебното правоотношение. В същата са посочени дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба от жалбоподателят.

Настоящият състав не споделя направените възражения от страна на жалбоподателя, че е налице нарушение при издаване на заповедта, тъй като същата не е мотивирана. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не се съдържа изискване за излагане на мотиви при прекратяване на служебното правоотношение. Видно от специалния закон, законодателят е уредил в цитираната разпоредба материално-правните предпоставки за упражняване на едностранното право на органа да прекрати служебното правоотношение. По силата на тази норма издателят на заповедта е длъжен да постанови акта си, като посочи правното основание за прекратяване на правоотношението, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Съдът констатира, че тези изисквания са били спазени, видно от съдържанието на оспорения акт.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. По делото безспорно се установява, че не е било изготвено предизвестие за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателят с дирекцията, но видно от мотивите на заповедта, за не спазването на срока на предизвестие от издателят на жалбоподателят е разпоредено да се изплати

обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл.

С оглед наведените в жалбата доводи, спорът е правен и се свежда до това – налице ли са предпоставките за прилагане на нормата на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл, с оглед факта, че оспорващият е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на КСО.

Приложена е нормата на чл.106, ал.1, т.6 от ЗДСл.,според която органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, когато служебното правоотношение е възникнало след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст, включително когато е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер от Кодекса за социално осигуряване.Разпоредбата предоставя в дискреция на органа по назначаването да упражни тази възможност, в случай че са налице визираните в нормата предпоставки, а те са следните : служебното правоотношение да е възникнало след като държавният служител е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

В настоящия случай не е спорно и се установява от писмените доказателства, че възникналото право на пенсия по реда на чл.69б ал.2 от КСО е упражнено от С. Г. М. с начална дата 11.11.2016г., видно от справка от НОИ/л.25/

Служебното му правоотношение е прекратено със заповед № 45-55-101/04.07.2023г. на главният директор на ГД“ГВА“ на основание чл. 106, ал. 1, т. 6 ЗДСл,като е посочено,че служебното правоотношение е възникнало след като държавният служител е упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Фактическият състав на нормата, послужила като правно основание за прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия, изисква придобиването на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст и упражняване на това право да са налични едновременно преди възникване на служебното правоотношение.В настоящия случай жалбоподателят получава лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата 11.11.2016г.,а служебното му правоотношение с ГД“ГВА“ е възникнало считано от 21.03.2022г.

Следователно,процесното прекратено служебно правоотношение е възникнало след като служителят е придобил и упражнил правото си на пенсия за осигурителен стаж и възраст.По това правоотношение жалбоподателят,видно от представената преписка,е упражнявал в пълен обем своите права,както и е престирал труд.

Разпоредба на чл. 106, ал. 1, т. 6 от ЗДСл дава право на органа по назначаването да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие, когато служебното правоотношение е възникнало, след като назначеният държавен служител е придобил и упражнил правото си на пенсия.В тази връзка настоящият състав следва да посочи ,че оспорената заповед е съобразена и с целта на закона,която дава възможност на органа по назначаването едностранно с предизвестие да прекрати служебното правоотношение.Изцяло на органа е преценката дали да се възползва от

възможността за едностранно прекратяване на служебното правоотношение при наличието на условията за това. Ирелевантни са изложените съображения на жалбоподателят към предмета на спора в жалбата, че бившият главен директор на ГД „ГВА“, който го е освободил е бил назначен на длъжността която заемал жалбоподателят няколко дни след това. Органа по назначаване в случая следващият директор на ГД „ГВА“ съобразно правомощията си, като орган по назначаването има оперативна самостоятелност да прецени кога и кога да назначи на свободната длъжност и изложените твърдения за конфликт на интереси са не относими към настоящият спор. Неоснователни са твърденията изнесени в жалбата, че в заповедта не е било посочено изрично, дали се прекратява изпълняваната от него функция освен на директор, така и на началник отдел съгласно заповед №45-55-3 от 06.01.2023г. /л.63/ на главният директор на ГД „ГВА“. Процесната заповед /№45-55-3 от 06.01.2023г./ е издадена на основание чл.84 от ЗДСл и касае съвместяване изпълнението на служебни задължения на служител, който е бил в платен отпуск и жалбоподателят му се е явявал пряк ръководител. В случая жалбоподателят не е заемал две длъжности в ГД „ГВА“, а е съвместявал изпълнението на служебни задължения на негов подчинен. Съдът приема също, че не са налице заявените в жалбата основания на [чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК](#) за отмяна на оспорената заповед.

По изложените съображения съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което и жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

по разноските:

Налице е искане за присъждане на разноси и такива следва да се присъдят в размер на 100 лева за юриск. възнаграждение съобразно Наредбата за заплащане на правната помощ, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. М. ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], бл. 527. вх. А. ап. 3, срещу заповед № 45-55-101/04.07.2023г. на главен директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА), с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, като държавен служител – Директор на дирекция „Оператори, авиационна сигурност, въздушно пространство, търсене и спасяване и правно осигуряване“ с ранг I младши, в Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГД ГВА) на основание чл. 106, ал. 1, т. б от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

ОСЪЖДА С. Г. М. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [жк], бл. 527. вх. А. ап. 3, да заплати на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ сума в размер на 100/сто/ лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: